

2015. november 22.
Krisztus, a mindenség királya

Élő Víz

Ítéletre várva

Az ítélethozatal előtti perceket mutatja be a mai vasárnap evangéliuma. Az Isten Fia áll az ember előtt. Ítéletre várva. Pilátus már meghallgatta a zsidókat, akik istenkáromlással vádolják Jézust. Az ítélező most a vádlottal beszélget. Az igazságot keresi. Majd pedig meghozza ítéletét, amely nyilvánvalóan igazságtalan. Az ítéletben benne van az összes szereplő jelleme. Pilátusé, a zsidóké, Jézusé.

Pilátus jószándékúnak tűnik, meg akarja menteni Jézust, nem akar újabb vallási vitát a zsidókkal. Korábban többször tanújelét adta, hogy nem tartja tiszteletben a zsidók szent helyeit, vallási hagyományait. Tapintatlansága, érzéketlensége és persze könyörtelensége miatt, kapott már figyelmeztetést a római császártól. Tudja, hogy „nincs több dobása,” ha hibázik, nem lehet tovább a tartomány helytartója. Ezért nem akar vitát vagy lázadást. Hiába van hatalma, zsarolható, ezért kénytelen engedni. Pilátus az igazságot keresi.

A zsidók az év legnagyobb ünnepére, a húsvétra készülnek. Nyugodtan akarnának ünnepelni, ezért Jézus ügyét sze-

retnék mielőbb elintézni. Régóta tervezik már vesztét, mert felbolygatta tanításával a népet, zavart kelt vallási kérdésekben és megkérdőjelezi a törvények tiszteletét. Vallási érzékenységük amúgy is fokozott, nem tűnnek el semmiféle támadást sem kívülről, azaz Pilátus és a rómaiak részéről, sem belülről, azaz egy zsidó vándortanító, Jézus részéről. Határozottak és könyörtelenek. Így mondják el véleményüket Jézusról, a vádlottról, és Pilátusról, akinek ismerik gyenge pontját, s akitől most a halálos ítéletet várják. Nem is sejtik, hogy ők, a vallásos és Istent tisztelő emberek éppen Isten Fia halálát követelik. A zsidók a maguk igazát keresik.

Jézust nem foglalkoztatják az ítélethozatal előtti percekben a politikai és vallási kérdések. Tanított, csodákat tett, gyógyított. Most kiszolgáltattott, megalázott. Annak az ítéletére vár, akinek valójában nincs hatalma felette. Benne nincs indulat, nincs gyűlölet, nincs félelem. Ő meghajol a mennyei Atya akaratára előtt, s kész elindulni a szenvedés útján, a halálba vezető úton, az embereknek megváltást szerző úton. Jézus az igazság és küldetése az, hogy tanúságot tegyen az igazságról.

Végső ítélet

Krisztust, a mindenség királyát ünnepeljük ma az egyházi év utolsó vasárnapján. A végső ítéletre gondolunk.

Az ítéletre, amikor Isten ül a bírói székekben és én állok előtte. Ismeri jellemem, ismeri életem minden pillanatát. Semmi nem marad titokban előtte. Sem cselekedeteim, sem szavaim, sem szándékaim. Itt már nem játszhatok semmilyen szerepet, nem bújhatok álruhába, nem tarthatok álarcot magam elé. A látszat ruhája, a vallásosság látszatának ruhája is lehull rólam. Mesterségem, hivatásom, hivatalom ruhája is. Nem a helytartó, nem a katona, nem a tanár, nem a mérnök, nem a munkás, nem a pap áll itt, hanem az egyszerű ember. Az ember áll Isten előtt. Ítéletre várva.

Téged szolgálunk

Urunk, Jézus! A világmindenség királyaként és életünk királyaként tisztelünk téged.

Te arra hívsz minket, hogy Isten országa megvalósuljon bennünk. Bátran indulunk követésedre, mert egyedül te vezetsz minket a mennyei Atyához és az örök életre. Te mutatod meg számunkra az üdvösség felé vezető utat. Téged szolgálunk, amikor embertársainknak segítünk, akikben a te arcod vonásait látjuk.

Te nem szabadságunkat akarod csorbítani, hanem azt szeretnéd, hogy felismerjük a mennyei Atya üdvözítő szándékát és elinduljunk felé. Vezess minket igazságod által az örök életre!

Krisztus király

Dán 7,13-14
Jel 1,5-8
Jn 18,33b-37

Hétfő

Dán1,1-6.8-20
Lk 21,1-4

Kedd

Dán 2,31-45
Lk 21,5-11

Szerda

Dán 5,1-6.13-14.
16-17.23-28
Lk 21,12-19

Csütörtök

Dán 6,12-28
Lk 21,20-28

Péntek

Dán 7,2-14
Lk 21,29-33

Szombat

Dán 7,15-27
Lk 21,34-36

Advent 1.

vasárnapja
Iz 2,1-5
Róm 13,11-14
Mt 24,37-44